Ao. 1858. **Zaturdag**

No. 55. **8 Mei.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

RESOLUTIE

van den 7n. Mei 1858 No. 1,

bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk Besluit van den 23n. Februarij 1858, *Staatsblad No.* 10, *en van het daarin vervatte tractaat van vriendschap en handel met* Perzie.

DE GENERAAL MAJOOR,
ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 18n. Maart d. j. La. H No. 22 | 76, ter afkondiging, een exemplaar van het Staatsblad van het loopende jaar No. 10, waarin geplaatst het Koninklijk Besluit van den 23n. Februarij 1858, en het daarin vervatte tractaat van vriendschap en handel op den 3n. Julij 1857 met *Perzie* gesloten;

Heeft goed gevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het voormeld besluit met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het Gouvernements blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 7n. Mei 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 8 Mei 1858.

(5453) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan, om de slaven *Philip*, geboren in 1821, moedersnaam *Apolonia*, en *Christiaan*, geboren in 1825, moedersnaam *Affiba*, van den naam van Plantage *Susanna's daal*, gelegen in de divisie *boven Suriname* en *Thorarica* te doen afschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

7 Mei. Van de slavin *Anthoinette*, geboren in 1831, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan plantage *Nieuwzorg*, divisie *boven Commewijne.*

» » Van het slavenkind *Francina*, geboren in 1856, dochter van *Lucia*, toebehoorende aan Elisabeth Weijman.

7 Mei Van het slavenkind *Catharina*, geboren in 1848, dochter van *Fortuna*, toebehoorende aan den Houtgrond *Overtoom* en *Vreeland*, divisie *Para.*

» » Van de slavin *Plantina*, geboren in 1806, dochter van *Sablieka*, toebehoorende aan H. A. Römer.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopen week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slavin *Henriette*, aankomende C. G. D. Abrahams.

Terwijl sedert ultimo April jl. nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaven *Jolicoeur* en *Jacob*, aankomende de plant. *Voorburg.*

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No. 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 7 Mei 1858.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(4726) Den 5n. Mei 1858. Kea van Krieger aan J. C. Wisler, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *groote dwars straat* N. W. La. E No. 80, O. W. La. D No. 625.

Idem. C. A. Esser als mede Erfgename van wijlen hare moeder Gratia de Parra en ab intestato erfgename van mede wijlen haren broeder C. J. Esser en N. A. van Amson voor zijne minderjarige kinderen A. L. A. en H. F. van Amson aan J. Lugard van het bloote Erf op den hoek van de *Wageweg* en *Zwartenhovenbrug straat* N. W. La. B. No. 177 O. W. La. D No. 127.

Paramaribo, den 5 Mei 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.

Het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* in de kolonie *Suriname*, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden dat gedurende het jaar 1857 bij opgemeld Departement zijn geliquideerd de navolgende Boedels, als van:

Johan Niles of Niels met een batig saldo van	*f* 1556,23.
Max Mertens	» 74,45.
Christiaan Hendrik Koning	» ———
Ernst Frederik Johanns	» 3056,76.
Johannis Michael Kleine	» 358,04.
Anna Zoetermeer	» ———
Haim Benjamin Polak	» 569,45.
Jean François Lemé	» 1082,51.
Jacob Pieter Crol	» 293,28.

Wijders dat gedurende dat jaar in eenen staat van *insolventie* zijn afgeloopen, de boedels van Carolina van Linck, Willem August van der Hart, Engelbertus Julius Hendricus van Kempen, Theodorus Willem Lenaar, zich geschreven hebbende Spillenaar, Constantijn John Alexander Fisco, Pierce Robinson en nagelatene huisvrouw Mary Bodkin, Jean Francois Halfhide, George Heinrich Hempel, Jan Brouwer, Jan Rademaker, Frans Jacob Groenewald, John Henrij Francis Worsdell, Evert Hendrik Jan Timmer, Johannis Olorius, Friedrich Voltz.

Het Collegie van Commissarissen voornoemd,
EGBERT VAN EMDEN,
Prest.
Ter ordonnantie van hetzelve,
J. ELLIS,
Secrs.

(5449) Op Maandag den 17n. dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, des namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS in het openbaar doen veilen:

Het **Huis en Erf** met de achtergebouwen, staande en gelegen aan de *Heeren straat*, op den hoek van de *Noorderkerk straat*, bekend onder N. W. La. A No 66 en O. W. La. B No. 74, aankomende den boedel J. S. Burne.

De bewijzen van eigendom en veilconditien liggen ter *visie* bij het Departement voornoemd.

Paramaribo, den 7 Mei 1858.

De Curator,
Bij afwezigheid van denzelven,
C. KAERSENHOUT,
1e. Commies.

Het **Aanslag-Register** voor de Taxatie der huurwaarde van de Huizen en Gebouwen alhier, over de jaren 1858, 1859 en 1860 in gereedheid zijnde, wordt hierbij geadverteerd, dat hetzelve, ingevolge Art. 3 der Publicatie dd. 24 | 29 April 1837 G. B. No. 4, gedurende ééne maand, van heden af, voor belanghebbenden ten kantore van den ondergeteekende ter *visie* ligt.

Paramaribo, den 7 Mei 1858.
De provisionele Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
J. ELLIS.

NIEUWSTIJDINGEN.

Engeland.

De Oost-Indische Compagnie heeft de volgende dépêche aan de bladen medegedeeld, gedagteekend Calcutta 22 Februarij:

» De gouverneur generaal heeft den 9den dezer de regering over de noordwestelijke provincien aanvaard en de heer Grant is naar het presidentschap teruggekeerd en heeft zijne plaats in den raad weder ingenomen. De opperbevelhebber is de rivier overgetrokken en bevindt zich op weg naar Lucknow. De strijdmagt, die hem vergezelt, bestaat uit 15 regementen Europesche infanterie, 3 regimenten inlandsche infanterie, 3 regimenten Europesche kavallerie. 3 regimenten en eenige detachementen inlandsche kavallerie, 80 kanonnen en mortieren van zwaar kaliber en 63 stukken veldgeschut. Men denkt, dat de aanval tegen den 27sten zoude aanvangen, namelijk als Jung Bahadoor en de generaal Franks, die 12,000 man bij zich hebben, eveneens zullen zijn aangekomen. Men verwachtte, dat de generaal Franks de rebellen den 20sten te Chanda zouden aanvallen en zich den 22sten te Sultanpore zoude bevinden. Jung Bahadoor zoude den 18den de Gogra bij Phoolpore overtrekken. Tusschen Jung Bahadoor en de officieren en manschappen heerschte de beste verstandhouding.

De weg van Mirzapore naar Bombay over Jubulpore en Jaghore is vrij, alsmede die van Agra naar Bombay over Indore.

» De brigade generaal Walpole bevindt zich aan het hoofd der troepen te Futtyghur, welke bestemd zijn om den Doab te verdedigen.

» Aan de Ganges, naar de zijde van Oude, van Futtyghur naar Cawnpore, zijn de rebellen talrijk en ijverig in de weer. Tusschen Bareilly en Lucknow werden geregelde communicatien onderhouden. De rebellen in het district Etawah zijn door de Zamindars geslagen, met een verlies van 125 man en al hunne kanonnen. Den 10den heeft de kolonel Mac Causland, die het regement Ghoorkas van Nynee Tall kommandeerde, de rebellen, ten getale van 4000, te Buheree, in het district Bareilly geslagen, hun een verlies toebrengende van 250 man. De luitenant Osborne heeft de forten Kunwarsa en Tyeragoogurh genomen, welke 17 kanonnen bevatten. De forten zijn ontmanteld.

» In den Punjaub, te Saugor, te Hyderabad en in Zuidelijk Indie ging alles goed.

» Het fort Rotas is door kolonel Mitchell bezet. De geïnsurgeerde kompagnien van het 34ste regiment inlanders werden te Cammor (?) bijna geheel vernield. Met het onderdrukken van den opstand in Jumbulpore had men eenige vorderingen gemaakt.

» Kapitein Seymour had de Irrawaddy aan het hoofd van 300 matrozen en mariniers tot de grenzen van Meaday opgenomen."

De *Times* deelt van haren kant insgelijks de volgende dépêche mede uit Alexandrie, gedagteekend 19 Maart:

» Canton was rustig. De Engelsche, Fransche, Amerikaansche en Russische vertegenwoordigers waren op het punt om naar Shanghay te vertrekken, ten einde aldaar eene bijeenkomst te houden. — De handel te Canton was heropend, en de Chinesche autoriteiten inden de invoerregten

» Het 70ste regiment Cipayers was te Hongkong aangekomen en vervolgens binnen de muren van Canton onder dak gebragt. Andere versterkingen waren niet aangekomen.

» Het Britsche leger was bij Cawnpore den Ganges overgetrokken ten einde den 11den met het beleg van Lucknow een aanvang te nemen. Men geloofde, dat het bombardement den 22sten Februarij geopend zou worden. Sir Colin Campbell was voorzien van 160 stukken zwaar geschut.

» De kolonel Causland heeft aan het hoofd van 1000 man, 4000 opstandelingen van Rohilcund bij Moradabad geslagen. De vijand heeft naar de overzijde der rivier de vlugt genomen. Tien Europeanen zijn in dit gevecht gedood. De generaal Inglis heeft den 4den Februarij de rebellen van Gwalior bij Calpee geslagen. — Jung Bahadoor wachtte den 19den Februarij sloepen om de Gogra over te kunnen steken. — De kolonne van sir Hope Grant, die in Oude binnengerukt was, heeft de rebellen van den linkeroever der rivier verdreven en vervolgens hunne sterkte vernield. Zij zelven hebben daarop de vlugt genomen naar het noordelijke gedeelte des lands. Het convooi vrouwen van Agra is digt bij ons kamp genaderd; alles gaat goed. — De generaal Outram heeft den 21sten op nieuw een aanval tegen Alumbagh begonnen."

— Het Indische ondersteuning fonds heeft tot den 25 Maart aan bijdragen eene som van 1,453,045 p. st. ontvangen, waaruit voorzien wordt in het lot van 3156 weduwen van soldaten met 1840 kinderen en 166 anderen, die vaders en moeders hebben verloren, en 122 weduwen van officieren, 217 kinderen en 12 weezen.

— Volgens tijdingen uit New York blijkt, dat Brigham Young voor het hof der Ver. Staten beschuldigd is van hoog verraad. Het opperhoofd der Mormonen heeft van zijn' kant daarop geantwoord, door eene boodschap aan de wetgevende vergadering van Utah, waarin hij verklaart dat de bondstroepen, door tegen de Mormonen op te trekken, de wetten der Unie hebben geschonden. De wetgevende vergadering van Utah heeft, gelijk trouwens te verwachten was, ten deze partij gekozen voor Brigham Young.

— Volgens eenige bladen zou de Engelsche regering den generaal Kass hebben doen weten, dat generaal Walker door de Britsche schepen als zeeroover beschouwd en als zoodanig behandeld zou worden.

— *The Express*, een Engelsch blad, geeft het volgende verslag, aangaande de op bevel van Sir Hugh Rose, en in de magt der Britsche troepen gevallen opstandelingen plaats gehad hebbende executien: 149 Cipayers zijn gevat en veroordeeld door den krijgsraad, om gefusileerd te worden. De troepen hebben zich op eene opene vlakte, welke ter plaats der executie bestemd was, vergaderd. De brigade generaal Stewart deed het vonnis voorlezen. De veroordeelden, onder bewaking van het 14e. regiment dragonders, werden ter strafplaats gevoerd, en aan 150 man Engelsche troepen werd bevel gegeven te vuren. Vóór het bevel gegeven werd, hoorde men de ongelukkigen den naam Allah uiten. Nadat vuur gegeven was, vlugtten twee, die niet getroffen waren geworden, ijlings voort; de dragonders vervolgden hen en doodden ze met sabels. Gedurende dit werk, hoorde men de dragonders, terwijl zij de gekwetsten afmaakten, den kreet uiten: Denk aan Cawnpore, wilde beesten!

— Volgens sommige dagbladen is er op nieuw sprake van een gezantschap, dat de keizer van Japan naar Europa zal zenden. Men voegt er bij, dat dit gezantschap reeds den 5n. Januarij naar Amerika op reis is gegaan, van waar het zich naar Europa zal begeven. Het zou bestaan, zoo leest men al verder, uit Tsi-Cusen, neef des Keizers, met een gevolg van 30 personen, die zich te Simoda aan boord van een schip, door het hof van Jedo daartoe gehuurd, ingescheept zouden hebben.

De doodvonnissen volgen elkander met eene vreeselijke snelheid in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika op, een wettig gevolg der misdaden, welke veel menigvuldiger zijn dan die in de eerste helft van 1857 hebben plaats gevonden. De stad Pittsburg, in den staat Pennsylvanie gelegen, is het tooneel geweest van eene dubbele strafoefening, waarvan wij hier het verhaal laten volgen:

George Wilson en zijne echtgenoot Elisabeth Masters werden in hun huis vermoord gevonden; de justitie deed nasporingen en arresteerde hun neef Henry Fife en zijne beminde Charlotte Jones, alsook een derde persoon, Stewarts genaamd. Fife, wiens vroeger gedrag alles behalve prijzenswaardig was, had zware vermoedens tegen zich en zijne geliefde; zij werden door de jury van Pittsburg ter dood veroordeeld en hunne strafoefening op den 13den Februarij bepaald. Wat Stewarts betrof, deze kwam er door verzachtende omstandigheden en gebrek aan voldoende bewijzen, met 20 jaren gevangenisstraf af. De sheriff had slechts aan 24 personen toegang-kaartjes tot de binnenplaats der gevangenis, waar de executie zou plaats hebben, verleend; deze geprivilegieerden, met de advocaten, geestelijken en geneesheeren, moesten de eenige getuigen zijn van de voltrekking der straf. Maar de commissaris van het comité had van zijnen kant eene menigte biljetten uitgereikt en een groot aantal niewsgierigen, die van zulk een kaartje voorzien waren, vertoonde zich aan de deur der gevangenis. Op de weigering, die zij kregen, om toegelaten te worden, gaven zij hunne ontevredenheid lucht en eene volksvergadering georganiseerd hebbende, belastten zij een advocaat met de taak, om hun regt te doen wedervaren. Zonder dralen, bragt deze het rekwest voor den regter Shaler, die den sheriff deed komen en na eene rijpe overweging, gaf hij aan den laatstgenoemden gelijk, terwijl hij de toegangkaartjes, door den commissaris afgegeven, vernietigde. Dit zonderlinge geval afgehandeld zijnde, komen wij op ons verhaal terug.

Ten twaalf ure riep de gevangenbewaarder de door den sheriff gekozen getuigen bij name op, en geleidde ze naar de binnenplaats, waar eene afdeeling milicie reeds geschaard stond. Een schavot was ter hoogte van een venster der eerste verdieping opgerigt en daarop de galg geplaatst. Kort daarna verscheen Fife en Charlotte op het schavot, vergezeld door drie geestelijken; de veroordeelden gingen op twee stoelen zitten, die tot dat einde daar

waren gezet. Fife zeide, dat hij eene mededeeling aan het volk te doen had en een rol papier uit zijn zak halende, begon hij het aarzelend voor te lezen, van tijd tot tijd zeggende, dat het wat slecht geschreven was.

Na zijne misdaad te hebben beleden, ontkende hij echter de medepligtigheid aan vroegere misdaden, welke men hem te laste legde, verklaarde dat Stewart onschuldig was, en verhaalde omslagtig al de bijzonderheden van den moord, waarvoor hij straf zou ondergaan; dankbetuigingen aan zijn advocaat en aan zijn gevangenbewaarder, alsmede eenige woorden van berouw en hoop op God besloten de rede, welke ongeveer een uur duurde en door alle aanwezigen met de meeste oplettendheid werd aangehoord. Charlotte wilde op hare beurt een papier lezen, maar de kracht ontbrak haar en de Heer Williamson, een der geestelijken, maakte het volk met den inhoud bekend. Even als Fife beleed zij hare misdaad, verklaarde Stewart vrij van alle schuld en smeekte God en de menschen om vergiffenis. De Heer Brown een ander geestelijke nam nu het woord en hield eene, op de omstandigheden toepasselijke rede. Gedurende dien tijd lagen Fife en Charlotte geknield en gaven door hunne overvloedige tranen blijken van de hevigste aandoening. Een gevangenbewaarder bragt twee glazen grog, waarvan Fife het zijne in een teug doorslikte, terwijl Charlotte slechts even hare lippen bevochtigde en toen het glas aan haren minnaar gaf, die ook den inhoud daarvan opdronk. Toen wierp zij zich in zijne armen en hem stuiptrekkend omhelzende, riep zij uit, dat het haar een genoegen was, te gelijk met den man te mogen sterven, dien zij meer dan haar leven beminde. Maar de heer Bell, de derde geestelijke, nam haar bij den arm en herinnerde haar, dat zij nu niet meer aan de wereldsche aangelegenheden moest denken en over dat onderwerp hield hij eene redevoering die niet minder dan 20 minuten duurde. Naauwelijks had hij geëindigd, of zijne collega's spraken een laatst gebed uit, waarna Fife aan den sheriff en den cipier vroeg of het nog geen tijd werd om de doodstraf te voltrekken. Daarop verscheen een slecht gekleed persoon, het gezigt bedekt met een masker van wit calicot, op het schavot en naderde de veroordeelden, om hen de handen te binden. Fife vloog op hem aan en zoude hem afgerost hebben zoo niet de tusschenkomst van den sheriff dit had belet; men bond hen nu de armen, legde hun het noodlottig touw om den hals en trok de gewoonlijk daartoe gebezigd wordende slaapmutsen over hunne gezigten. Het valluik onzonk plotseling aan hunne voeten en de twee misdadigers bleven tusschen hemel en aarde hangen. De laatste woorden van Fife waren: » Ik sterf tevreden," en Charlotte mompelde een woordje vol liefde tot haren ongelukkigen lotgenoot. Hij was in het zwart met zekeren zwier gekleed, zij droeg daarentegen een wit kleed. Hij ondervond geene stuiptrekkingen en zijn dood was onmiddellijk; zij scheen integendeel den doodsangst lang te gevoelen, althans zij spartelde geruimen tijd; achttien minuten daarna klopte haar hart nog; een uur later werden de lijken van de galg afgelaten en in twee kisten gelegd. Onmiddellijk daarna werd een proces verbaal opgemaakt van de executie en van de verklaring der beide veroordeelden. De advocaat van Stewart voorzien van dat belangrijk stuk, vertrok dadelijk, om aan het bestuur van den staat Pennsylvanie de vrijlating van zijn client te verzoeken.

Duitschland.

Naar men uit Stuttgardt hoort verzekeren, worden de betrekkingen van het Wurtembergsche hof met keizer Napoleon steeds inniger. Zoo ontvingen de kroonprins en zijne gemalin, onlangs, eene in de hartelijkste bewoordingen vervatte uitnoodiging om de keizerlijke familie te Parijs te bezoeken. Aan deze uitnoodiging zal gereedelijk voldaan worden, zoodra de kroonprinses van hare jongste onpasselijkheid geheel hersteld zal zijn. Voorloopig is het vertrek naar Parijs in de eerste dagen van Mei bepaald. In de politieke kringen brengt men deze reis met andere bedoelingen in verband, waartoe in de eerste plaats behoort, dat Stuttgardt, in den aanstaanden zomer weder de plaats van bijeenkomst van verscheidene vorstelijke personen zal zijn. Zoo ziet men in de kroonprinses van Wurtemberg, welke de zuster van keizer Alexander is, de bemiddelaarster voor eene bijeenkomst tusschen de keizerinnen van Rusland en Frankrijk, op hare villa in de nabijheid van Stuttgardt. Men verzekert voorts dat te dezer gelegenheid weder eene bijeenkomst tusschen keizer Alexander en keizer Napoleon zal plaats hebben, daar de eerstgenoemde zijne gmalin zal afhalen en de andere op zijne reis naar Munchen, mede een kort bezoek bij het hof van Wurtemberg zal afleggen.

— Men spreekt te Weenen veel van een brutaal bedrog, dat slechts ten deele gelukt is. Onlangs namelijk ontvingen de redacteuren der dagbladen een schrijven, met den naam van een der directeuren der Credit Anstalt (Schiff) onderteekend, waarin de laatste leening operatie van deze inrigting in het schitterendste licht gesteld en in dit opzigt getallen genoemd werden, welke de stoutste verwachtingen der aandeelhouders verre overtroffen. Deze mededeelingen waren niet voor de morgenbladen bestemd, daar men zeer juist berekend had, dat de tijd tusschen het verschijnen dezer bladen en de middagbeurs lang genoeg was, om elk in de gelegenheid te stellen, nadere inlichtingen te bekomen; zij werden dus aan de avondbladen gezonden, die zoo kort voor het begin van de avondbeurs het licht zien, dat deze den indruk van die getallen moest ondervinden. De meeste bladen vonden echter juist in het overdrevene der mededeelingen alsmede in onderscheidene andere omstandigheden, reden om hare echtheid te betwijfelen en plaatsten ze niet; alleen de *Wanderer* liet zich verschalken en drukte het stuk af. Het gevolg was dat de bedoelde actien plotseling eene sterke rijzing ondergingen en dit zou waarschijnlijk nog erger geweest zijn wanneer niet de *Credit Anstelt* nog even in tijds de lucht van het gebeurde gekregen en zich gehaast had, in het lokaal van de beurs bekend te maken, dat brief en onderschrift valsch waren. De justitie doet alle moeite om den schuldige op het spoor te komen.

Turkije.

De Oostenrijksche half officiële bladen laten zich op eene hoogst ongunstige wijze over Montenegro uit. Zij verklaren: » dat de Montenegrijnen, bij geheele troepen, soms van meer dan duizend man, in het Turksche grondgebied vallen, de Turksche soldaten bevechten en de Turksche eigendommen plunderen en verbranden; — dat intusschen de sultan is de souverein van Montenegro, en de Vladika van dat land deszelfs vazal en onderdaan; dat de erkenning dezer betrekking een deel uitmaakt van het staatsregt van Europa; — dat het opperhoofd dezer bergbewoners zich geenszins daarboven mag verheffen; — dat deze, ten getale van 120,000 hoofden, daarenboven eene onvruchtbare landstreek bewonen, in welke de beschaving nog zeer weinig is doorgedrongen; — dat men er twee of drie scholen vindt, en dat priesters, welke kunnen lezen en schrijven, als eene zeldzaamheid worden beschouwd: dat aan de beoefening van eenigen tak van nijverheid bijna niet wordt gedacht; — dat in de geheele landstreek slechts één bruikbare weg wordt gevonden, en dat de bewoners zich alzoo steeds van hunne wapenen bedienen als straat en struikroovers.

De schrijvers dezer dagen, en vermoedelijk met hen de Oostenrijksche bewindslieden, vermeenen, dat, indien dit landschap zoo nabij de grenzen van Frankrijk, Engeland of Rusland gelegen was, en men zich van den kant der bewoners zulke misdrijven had veroorloofd tegen de onderdanen van deze staten, als in der tijd ten aanzien van Oostenrijkers zijn gepleegd, hetzelve reeds lang als afzonderlijk gebied van de landkaarten zoude zijn uitgewischt. Men beweert in deze bladen, dat Oostenrijk, in stede van de Montenegrijnen daarvoor te tuchtigen, zijnen invloed heeft doen gelden om de bestaande geschillen in der minne bij te leggen; — dat Oostenrijk nog geenszins vijandig tegen Montenegro gestemd is, omdat de Vladika eene bede en bedelvaart naar Frankrijk heeft ondernomen, maar dat die mogendheid wenscht en mag verlangen, dat Turkije zijn pligt zal betrachten; — dat zij het wettig gezag der Porte eerbiedigt, maar als christelijke staat geenszins hare sympathie en de daaraan verknochte doeltreffende tusschenkomst, jegens aan de Turkije onderworpen christelijke bevolking, wil opgeven, en dat alleen de zoodanigen welke, om verstaanbaar te spreken, alle eerlijkheid verloochenen, dergelijke houding als verdacht en berispelijk kunnen doen voorkomen.

Het temmen van kalveren en paarden.

De *Moniteur de l' Armée* behelst eene correspondentie naar aanleiding van hetgeen de bladen hebben medegedeeld omtrent de proefnemingen van den heer Rarey, waarin de schrijver zegt eenige jaren geleden dergelijke proefnemingen in Amerika, het vaderland van den heer Rarey, gezien te hebben.

» Al de jagers van het Westen, zegt de schrijver, scheppen er vermaak in, wanneer zij de uitgestrekte prairien doorkruisen, om de kalveren te *bespreken* (charmer).

» Men bedekt de oogen van een dier dieren en wanneer het van het gezigt beroofd is, blaast de jager zachtjes in zijne neusgaten, daarbij zoodanig adem halende, dat de lucht die uit de longen van den jager komt, in de neusgaten van het dier dringt. Het jonge kalf biedt eerst weerstand; vervolgens drukt het door zijne houding eenige ongerustheid uit; het tracht terug te wijken; langzamerhand wordt het onbewegelijk en eenige oogenblikken later neemt men den blinddoek weg. Alsdan schijnt het dier verwonderd en de strakke blik van den jager schijnt het te beheerschen. De jager vertrekt te paard en het kalf volgt hem uren lang als de getrouwste hond.

» Wij hebben in Texas Amerikanen en Indianen, op deze in het land wel bekende wijze, paarden zien temmen. Het veulen biedt geen enkel oogenblik tegenstand; na eenige in- en uitademingen van den jager tracht het dier den kop met eene zonderling genoegen op te heffen. Gelukt de proef den eersten dag niet, dan herhaalt men haar den volgenden en men beschouwt dit middel als onfeilbaar. Het dier staat onder absolute heerschappij van den mensch; het volgt hem, gaat naast hem

liggen, laat zich beslaan, berijden en geheel en al beheerschen.

»Is dit het stelsel des heeren Rarey? Wij weten het niet, maar iedereen kan de proef nemen met deze uiterst eenvoudige methode, waaraan de bekende Sullivan zijne reputatie te danken had.

»Wij moeten er bijvoegen dat het aldus besproken (gecharmeerde) paard, vooral beheerscht schijnt door de vrees voor den man, die het getemd heeft. Bij de proefnemingen welke wij te Galveston (Texas) hebben bijgewoond, stond het getemde paard alleen onder den invloed van hem, die het getemd had. Maar verscheidene personen konden het beurtelings bespreken en langzamerhand werd het paard buitengewoon zachtzinnig.

»De proef heeft nooit langer geduurd dan twintig à veertig minuten; de grootste stilte moet daarbij in acht genomen worden. Het dier moet in een stal of afgeslotene plaats met dengene, die de proef doet, alleen zijn en geheel en al van het gezigt beroofd worden. Terwijl de proefnemer in de neusgaten van het paard blaast, spreekt hij korte en weinig gebruikelijke woorden tot het dier, alsof hij het aan het geluid zijner stem wilde gewennen. Later zal dit geluid het paard doen beven.

De Bengaalsche taal is eene dochter van het Sanskrit en werd eerst in de 15e. eeuw geschreven. Eene Bengaalsche letterkunde bestond er evenwel vóór het jaar 1800 niet, terwijl hierin alleen de landswetten en een woordenboek gedrukt waren. Thans zijn er over verschillende wetenschappelijke vakken reeds meer dan 400 Bengaalsche werken gedrukt. Te Calcutta werken veertig inlandsche drukpersen. Jaarlijks worden er meer dan 30,000 banden verkocht. Vele inlandsche tijdschriften maken goede zaken. In 1851 verschenen 110 oorspronkelijke Indische werken in het licht. Kirschma Mohan Banaerdshi, een tot de episcopale kerk bekeerde Bramin, heeft eene Bengaalsche Encyclopedie in het licht gegeven. Men vindt daarin de levens en verdiensten van Grotius, Copernicus, Gallilei, Newton, Linnaues en anderen. Het Engelsch is voor den Indiër, wat eenmaal het Grieksch en Latijn was voor den Europeaan. Bij dit alles moet men erkennen, dat het groote hervormingswerk van deze duizende jaren stilstaande maatschappij een' aanvang genomen heeft. Te Lackno zijn 12 steendrukkerijen in werking. Ook worden er vele Perzische en Arabische schoolboeken verkocht, waarvan sommigen reeds dertig malen herdrukt zijn.

Burgerlijke Stand.

Van den 30sten April tot den 6den Mei zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 1sten Mei, Cornelia Peters, 5 Jaren en 6 maanden; — Idem, de Chinesche Immigrant Asam. . jaren; — Idem, Helena Sophia Emanuels, 10 maanden 1 week; — Idem, Clasina van Ducelle, 58 jaren; — Den 2den, Anna Josephina Alexandrina van Leeuwaarde, 1 week en 3 dagen; — Den 3den, Judocus Overman, 28 jaren (jager); — Idem, Coenradus Dominicus Betting, Echtg. van Anna Clasina Wilhelmina Eggers, 74 jaren en 1 maand; — Den 5den, Nanton Marcus Wilhelm Paul Duvelaer van Campen, zoon van Meinhard Johan Duvelaer van Campen en van Margaretha Elisabeth Thurkow, 2 jaren en 4 maanden; — Idem, Charlotte Princes Lent 48 jaren; — Den 6den, Willem Guilbee, 59 j.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 6n. Van plant. 't Fortuijn, 16 vaten a 10,27 cent.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Eng. schoener *Waterlilly*, kapt. Johnson, van Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal. Sluit 14 dezer.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

(5455) Worden tegen *GEREED GELD* te koop aangeboden:

16 a 17 VATEN SUIKER,

van Plant *Le Mastrouge*;

om voor rekening en risico van den kooper met deze Spring van Plant. te worden afgehaald.

De Inschrijvings-billetten worden aangenomen tot Maandag den 10 dezer, 's morgens 9 uur, ten huize van

C. R. BERNER.

[5456) Tegen *CONTANTE BETALING* worden bij inschrijving te koop aangeboden:

26 VATEN SUIKER,

van plant. *Bleijendaal*,

om met de aanstaande nieuwe Maanspring van plant. te worden afgehaald, voor rekening en risico van den kooper. Zullende de biljetten van Inschrijving worden aangenomen tot aanstaanden Maandag den 10 dezer, des voormiddags te 10 ure, ten kantore van

J. FROUIN.

Paramaribo, den 7 Mei 1858.

(5457) Op **Dingsdag** e. k. des morgens om 9 uur, zal ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht:

Wel onderhoudene MEUBELEN, Zilver en *KOPERWERK* enz.

De **Goederen** zijn te bezigtigen ten huize van den Vendumeester.

BAKKELJAAUW, HARING, VLEESCH, Spek, *RIJST*. **REUZEL**, Zalm en Makreel in tobben, Lamp,- Raap en Patent Olie, *PLATLOOD*, Slijpsteenen, Suikerkalk, *SUFFOLK* **DRIL** enz. Verkrijgbaar bij

[5458] N. BOX & Co.

DEKENS

Verkrijgbaar bij

[5460] FERD. HARTEN.

BLOM, Rijst, Spek en halve vaten extra family Vleesch, aangebragt per de Engelsche schoener *Brillant*, zijn te bekomen bij

(5459) **J. D. JUDA & Co.**

De Zalf en Pillen van Holloway.

zijn onvergelijkelijk voor de genezing van klierziekte, oude wonden en open beenen.

De Heer N. L. Fordyce, schoenmaker te *Forgue*, in het graafschap *Aberdeen*, leed sedert lang, aan eene groote wond in de dij, waaruit een gedeelte van het been te voorschijn kwam. Hij lag verscheidene weken in het ziekenhuis te *Aberdeen*, doch in weerwil van de hem toegediende middelen, verergerde zijn toestand dermate dat men het noodig oordeelde hem het been af te zetten. Daar hij zich daartegen verzette, werd hij voor ongeneeslijk verklaard. Toen begon hij de zalf en pillen van Holloway te gebruiken, welke hem in weinig tijds deden genezen, zoodat hij in staat was zijn werk te hervatten, en thans geniet hij eene volkomene gezondheid.

Deze **Zalf** en **Pillen** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [5461]

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . .	*f* 20 —
voor zes maanden .	» 11 —
» drie » .	» 6 —
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . .	» — 25
De prijs der Advertentien is per regel	» — 26